

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UW

Strona przeciwna: Ryanair DAC

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295//91 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że duże opóźnienie lotu może być „spowodowane” nadzwyczajnymi okolicznościami również wówczas, gdy okoliczności te powstały poprzedniego dnia w trakcie wcześniejszego lotu statku powietrznego zaplanowanego do obsługi połączenia?

Postanowieniem Trybunału z dnia 6 sierpnia 2020 r. sprawa została wykreślona z rejestru Trybunału.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam
(Niderlandy) w dniu 31 lipca 2020 r. – europejski nakaz aresztowania wydany wobec L; druga strona
postępowania: Openbaar Ministerie**

(Sprawa C-354/20)

(2020/C 320/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Europejski nakaz aresztowania wydany wobec: L

Druga strona postępowania: Openbaar Ministerie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW ⁽¹⁾, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE lub art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rzeczywiście stoją na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy wykonał ENA wydany przez sąd wydającego nakaz państwa członkowskiego, którego ustawodawstwo krajowe po wydaniu tego ENA zostało zmienione w taki sposób, że sąd ten nie spełnia już wymogów skutecznej ochrony sądowej/skutecznego środka prawnego, ponieważ ustawodawstwo to nie gwarantuje już niezawisłości tego sądu?
- 2) Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW oraz art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rzeczywiście stoją na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy wykonał ENA, jeśli ustalił on, że w wydającym nakaz państwie członkowskim w stosunku do każdego podejrzanego – a zatem także w stosunku do osoby, której dotyczy wniosek – istnieje rzeczywiste ryzyko naruszenia prawa podstawowego do niezawisłego sądu bez względu na to, które sądy tego państwa członkowskiego są właściwymi do prowadzenia postępowania wobec osoby, której dotyczy wniosek, jak również niezależnie od jej sytuacji osobistej, charakteru przestępstwa, za które jest ścigana oraz kontekstu faktycznego, na którym opiera się ENA, które to rzeczywiste ryzyko wiąże się z faktem, iż sądy wydającego nakaz państwa członkowskiego nie są już niezawisłe ze względu na systemowe lub ogólne nieprawidłowości?

3) Czy decyzja ramowa 2002/584/WSiSW oraz art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej rzeczywiście stoją na przeszkodzie temu, by wykonujący nakaz organ sądowy wykonał ENA, jeśli ustalił on, że:

- w wydającym nakaz państwie członkowskim w stosunku do każdego podejrzanego istnieje rzeczywiste ryzyko naruszenia prawa podstawowego do rzetelnego procesu sądowego, które to ryzyko wiąże się z systemowymi lub ogólnymi nieprawidłowościami wpływającymi na niezawisłość władzy sądowniczej tego państwa członkowskiego,
- owe systemowe i ogólne nieprawidłowości nie tylko mogą zatem nieść ze sobą negatywne skutki, ale i faktycznie je ze sobą niosą dla tych sądów owego państwa członkowskiego, które są właściwe do prowadzenia postępowania wobec osoby, której dotyczy wniosek, i
- istnieją w związku z tym poważne i sprawdzone [oparte na faktach] powody by przypuszczać, że osoba, której dotyczy wniosek, jest narażona na rzeczywiste ryzyko naruszenia jej prawa podstawowego do niezawisłego sądu, a tym samym istotnej treści prawa podstawowego do rzetelnego procesu sądowego,

nawet jeśli osoba, której dotyczy wniosek – poza owymi systemowymi i ogólnymi nieprawidłowościami – nie wyraziła żadnych szczególnych obaw i nawet jeśli sytuacja osobista tej osoby, charakter przestępstwa, za które jest ścigana, oraz kontekst faktyczny, na którym opiera się ENA – poza owymi systemowymi i ogólnymi nieprawidłowościami – nie stanowią podstaw do obaw o to, że na prowadzone przeciwko niej postępowanie karne mogą być wywierane konkretne naciski lub wpływy ze strony władzy wykonawczej lub ustawodawczej?

(¹) Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190, 2002 r., s. 1; polskie wydanie specjalne: rozdział 19, tom 6, s. 34–51).

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 maja 2020 r. w sprawie T-195/18,
Talanton AE/Komisja, wniesione w dniu 31 lipca 2020 r. przez Talanton AE –
Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis
Epicheiriseon**

(Sprawa C-359/20 P)

(2020/C 320/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (przedstawiciele: K. Damis, M. Angelopoulos, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie w całości wyroku Sądu z dnia 13 maja 2020 r. w sprawie T-195/18, Talanton AE – Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon/Komisja,
- uwzględnienie skargi wnoszącej odwołanie z dnia 16 marca 2018 r.,
- oddalenie żądania wzajemnego strony pozwanej w pierwszej instancji,
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie.